

Eskadern till Verdens Ende...

Bilen var semesterpackad och vi var på väg de sju milen från bostaden i Örebro till vår hemmahamn i Kristinehamn vid Väneren.

Det vi hade med oss stuvades rätt snabbt in i båten så vi lossade tamparna och seglade ut med kurs mot Spikens fiskeläge. Dagen därpå skulle Tommys och mitt sommaräventyr med segelbåten Solis, en Nauticat 37, äntligen börja. Åh, vad vi hade sett fram emot SXX Eskadern i Oslofjorden. Vi hade anmält oss i februari och hade redan i maj träffat eskaderledarna och de andra deltagarna på ett möte i Kryssarklubben lokaler i Långedrag utanför Göteborg. Det verkade vara ett trevligt gäng!

Nu är det redan juli månad och fyra semesterveckor ligger framför oss. Eskadern ska börja med samling i Strömstad den 13/7. Vi hade några dagar på oss för slussarna i Trollhätte kanal ner mot Göteborg. Vår dotter Jeanette och hennes två barn Rebecca och Filip skulle slussa med oss ända dit. Det blev flera spännande upplevelser för barnen som aldrig slussat tidigare. Vi passade bl a på att prova linbanan som glider 32 m över Trollhätte kanal. En hel del glass längs kanalen blev det förstås också. Väl framme på västkusten var planen att besöka släkt och vänner innan Eskaderseglingen skulle börja.

Den andra onsdagen i juli var det dags för samling inför Eskadern till Oslo. Åtta förväntansfulla besättningar samlades i klubbhuset i Strömstads Marina. Våra eskaderledare Eva och Henry från båten Linea bjöd på fika och presenterade ett preliminärt program för den 12 dagar långa eskadern. Trots det blåsiga och småkalla vädret var stämningen glad och förväntansfull. Det var en bra möjlighet att bekanta oss med varandra lite mer och att diskutera den föreslagna grovplaneringen. Hamnvårdskapet skulle alternera mellan båtarna under seglingen. Det skulle visa sig mycket praktiskt att någon av båtarna kom till angiven hamn lite före de andra för att kolla upp hamnplatser, tilläggning och sedan hjälpa till att ta emot från bryggan. Alla besättningar kunde också skaffa sig lite extra kunskap om "sin hamn" för att sedan kunna informera oss andra om hamnens service, sevärdheter på platsen och möjlighet att proviantera m m.

Så startar eskadern den 14 juli med en kort segling på 7 sjömil mot Skjærhalden i Norge. Hamnvårdarna för dagen delade in oss i lag och hade förberett en klurig frågetävling. Många skratt blev det under eftermiddagen och kvällen! Tommy och jag hann också med att njuta av en fin långpromenad innan det var dags att ta in flaggan för kvällen.

Dag 2 tar vi kurs mot Hankö ca 24 sjömil från Skjærhalden. I en liten butik nära hamnen passar vi på att köpa lite fina grönsaker. På väg tillbaka hamnade vi på ett Vernissage. I Hankös fina hamn kom

grillarna fram och vi njuter av kvällsmaten tillsammans med övriga besättningar. Kvällen är fin och någon vågar sig på ett kvälldopp från båten.

Dag 3 lägger vi ut och tar kurs mot Son. I sydvästlig vind och ca 14 m/s byvind, länsar vi ca 24 sjömil mot dagens mål. Tommy och jag är hamnvärdar i Son. Vi ringer till hamnen i förväg och får bra hjälp av den trevlige hamnkaptenen som anvisar de platser vi behöver. När båtarna ligger förtöjda börjar vi förbereda ett riktigt långbord där alla får plats. Kvällen är kall och blåsig men stämningen är god. I hamnen ser vi de gula eskaderflaggorna vaja i vinden. Livet känns gott!

Dag 4 seglar vi mot den vackert belägna hamnen Oscarsborg i Dröbakundet. Där har besättningen på Waterlily, familjen Svedberg från Hökerum, förberett förfriskningar och tankenötter. Lite senare på eftermiddagen får vi en exklusiv och mycket intressant rundtur med visning av Oscarsborgs fästning. Den trevlige och kunnige guiden berättade bl a om sänkningen av den tyska kryssaren Blücher som med en tysk anfallsstyrka var på väg in mot Oslo våren 1940. Vi får också en spännande rundvandring i robotcentralen som ligger under vattenytan. Denna kunde hållas hemlig för Tyskarna och när Blücher passerade på väg upp Oslo för att ta kungen, skickades 2 torpeder ut och sänkte det stolta slagskeppet. Hon ligger idag kvar på 90 meters djup i fjorden. På grund av sänkningen hann Kung Hakon sätta sig i säkerhet. Tyskarna hade inte väntat sig något motstånd alls.

Dag 5 lämnar vi Oscarsborg. Det intressanta besöket på fästningen gav oss många intryck och vi kände verkligen "historiens vingslag". Om ca 14 sjömil ska vi senare idag angöra Bygdøy. Vi lägger till i hamnen Dronningen, KNS Gjestehavn, belägen en bit in i Frognekilen mitt emot Aker Brygge i Oslo. Kvällen är fin och solig. Vi njuter av grillad mat på bryggan och stämmer så småningom upp till allsång ackompanjerad av Henry med sin Ukulele. Det trevliga och musikaliska värdgänget från båten Hanna, en Dufour 34, är Barbro, Harald och gästerna Gunilla och Christer.

Den 19 juli är det "liggedag" och halvklart väder. Det finns många intressanta museer i närheten så vi köpte "Oslopass" som gav oss inträde till alla! Det var bara att packa upp våra nyinköpta minicyklar och sedan ägna dagen åt de museer vi hann med utan att stressa. Vi besöker Kon-tiki - Museet, Frammuseet, Maritim museum och Viking ship museum. Att få höra lite mer om polarexpeditionen med Fram, Fritjof Nansens skonare, byggd av Colin Archer, var mycket spännande. Viking ship museum bjöd oss på en stark upplevelse att i en stilren lite avskalad miljö se vikingaskepp från 800-talet. De museer vi besökte låg alla inom bekvämt cykelavstånd från hamnen. Vi är så glada över cyklarna som med flera växlar hjälper oss i de rätt branta backarna. På hemvägen passar vi på att proviantera och cykelkorgarna packas fulla.

Den 20 juli är också en "liggedag". Vi fortsätter att använda våra Oslopass och besöker på morgonen Holocaustmuseet, Villa Grande – det stora huset som beboddes av Maria och Vidkun Quisling . Paret bodde i huset fram till arresteringen av Vidkun 1945. I Villa Grande berättas idag historien vi aldrig får glömma om bl a deporteringen av norska judar i text och bild. Vi träffar Camilla och Lasse från båten "Amulette", en Najad 410 på museet. Tillsammans tar vi färjan mot Aker brygge och bestämmer oss för en lunch på en av uteserveringarna på fina Karl Johans Gate. Vädret är strålande och vi njuter av maten och folklivet. Senare under eftermiddagen träffas hela gruppen för ett gemensamt förbokad besök på Tomba Emanuelle. Vi tar T-banan till ett villaområde i stadsdelen Slemdal. Efter en kort promenad kommer vi fram till den byggnad som faktiskt är konstnären Emanuel Vigelands mausoleum och där hans urna bevaras. Emanuel Vigeland var målare och yngre bror till den betydligt mer kände skulptören Gustav Vigeland.

Vi har nu en mycket annorlunda upplevelse framför oss. En guide lotsar oss i den svagt upplysta lokalen. Fönster saknas helt och akustiken är enastående. Skickligt gjorda Freskomålningar pryder väggar och tak. Vigelands arbete med målningarna tog drygt 20 år att göra. Det hela känns mycket märkligt. Vackert, stämningsfullt och lite sorgligt.

Den 21 juli har vi kommit fram till eskaderseglingens åttonde dag. Vårt mål idag är Vollen. Dagens hamnvärdar Eva och Anders på båten Sirocco utlyser en kappsegling de 10 sjömil. I mycket svag vind seglar vi efter bästa förmåga. Besättningen på vinnande båten Waterlilly, en Comfortina 32 får ett välförtjänt pris. Vår båt Solis hamnar på tredje plats. Hamnen i Vollen är lite extra intressant för oss eftersom norska återförsäljaren för Nauticat finns där! Kvällen är mycket fin och vi bokar ett långbord på bryggans restaurang och njuter av det trevliga sällskapet, den goda maten och den fina utsikten över hamnen som badar i kvällssol. Tommy och jag är förstås också nyfikna på att se de fina båtarna från Nauticat som är till salu och ligger förtöjda strax intill gästhamnen. Så det blir ett par svängar dit.

Dagen därpå är det "bleke" och vi går för motor de 10 sjömil mot Drøbaks södra gästhamn. Dagens hamnvärdar Eva och Henry har ordnat bra platser och hamnen är mycket fin men vi besväras av svall från färjorna som passerar. Vi njuter av att promenera på små slingrande stigar förbi bedårande vackra rosengårdar på väg in mot samhället. Väl där besökte vi naturligtvis Tomtehuset. Enligt en norsk legend föddes tomten just här för flera hundra år sedan... På vägen tillbaka går vi längs strandpromenaden och kan se det stora ankare som bärgats från den tyska kryssaren Blücher som sänktes 9 april 1940. Ankaret bärgades dock långt senare.

Dag nr 10, den 23 juli lämnar vi Dröbak och lägger kursen mot Åsgårdstrand. Eftersom det är nästan helt vindstilla även idag tuffar vi fram för motor de ca 10 sjömil. Camilla och Lasse välkomnar oss i den mycket fina och lugna hamnen. Vi tar fram cyklarna för att cykla till det lilla hus som konstnären Edvard Munck hyrde som sommarstuga och som gav inspiration till flera av hans verk. En kunnig guide berättar för oss om denna uppskattade norske konstnärs liv och konstnärskap. På kvällen tänds grillarna och vi dukar upp. Efter maten blir det kubbspel. Också denna dag blir en av sommarens pärlor!

Påföljande dag är det dags för kappsegling igen. Denna gång är målet Vallö. Segrande båt är Hanna, en smäcker Dufour 34. Vinnande besättningen, familjerna Christenson och Frennberg, får pris av dagens hamnvårdar familjen Brugge från båten Adalia. En "bergsprängare" sattes ut på bryggan och vi bjöds på en riktigt spännande och uppskattad musikquiz. Vinnare blev också i denna tävling besättningen på Hanna!

Eskaderns tolfte dag är den 25 juli. För att hinna passera de två broöppningarna i Tönsberg lämnar vi Vallö hamn redan vid 8-tiden på morgonen. (Några båtar valde dock en alternativ väg). Efter drygt 22 sjömil nådde vi eskaderns sista mål, Verdens Ende. Verdens Ende är det exotiska namnet på hamnen belägen längst ut på sydspetsen av ön Tjørne i Vestfold. Besättningen på Luna Fortuna var hamnvårdar, ordnade galant med platser trots att hamnen är trång och vinden rätt hård. Platsen är mycket speciell med sin karga natur bland klippor. Vi besöker den karakteristiska VIPP-fyren byggd av sten och avnjuter en lätt måltid uppe i den högt belägna serveringen där utsikten över havet är dramatisk och bedövande vacker.

Fram emot kvällningen tränger vi ihop oss ombord på familjen Söndbergs Cenit 38, Luna Fortuna. Valentina, Caroline och Per bjuder oss på fika med chokladkaka bakad ombord. Tänk att vi fick plats allihop! Men precis som uttrycket säger” finns det hjärterum ...”. Utomhus smattrar regnet mot båten och det känns skönt inne i värmen.

Den 26/7 är en blåsig dag. De flesta väljer att stanna kvar i hamnen någon dag till. Vi är tre båtar som lämnar hamnen tidigt för en lång och blåsig segling. Vinden är sydvästlig mellan 10-14 m/s. Vi har ca 70 M mot vårt mål Källvikens hamn vid Fiskebäckskil på den svenska västkusten. Ett riktigt ”långben”. Överfarten är inte särskilt bekväm. Kryssen tar på våra krafter och det gäller att hålla i sig i berg o dalbanan. Båten klarar sig mycket bra med halvrevade segel, farten ligger på 7-8 kn, men vi känner tröttheten komma. Vi kommer fram ca 20.30 och är glada och tacksamma över den lugna hamnplatsen vi fått låna av Henrik och Linda Brugge från båten Adalia. Efter att ha ätit lite kvällsmat sover vi både gott och länge den natten.

För oss ombord på båten Solis fortsätter morgonen därpå färden mot Ellös hamn. Där hämtar vi upp barnbarnen Anton och Viktor som följer med oss mot hamnen i Myggenäs på Tjörn. Vi besöker släkt och vänner för att sedan segla upp mot Göteborg och börja slussa hem mot vår Vänerhamn i Kristinehamn.

Eskadern till Oslofjorden blev vår sommarsemester 2016. För några år sedan deltog vi i eskadersegling runt danska ön Fyn så för oss var det den andra eskaderseglingen.

Seglingen var vissa dagar riktigt bra. Vi njöt av varje dag och hade många glada och intressanta upplevelser tillsammans med övriga deltagare. Ofta avslutades dagarna med en fikastund eller ett glas vin ombord på någon av båtarna. Intresset för segling hade vi ju alla gemensamt så samtalen blev ofta långa och spännande. Vi fick många bra tips och många goda berättelser. Eskadersegling är att utmanas att segla lite mer och längre än man kanske annars hade gjort. Under seglingarna var det enkelt och praktiskt att ha kontakt med varandra över VHF kanal 72. Att vi delade på ansvaret som hamnvärddar fungerade perfekt och kändes tryggt. Vi hoppas på att kunna delta i fler eskaderseglingar till andra destinationer framöver. Att delta i eskader är något vi varmt kan rekommendera. Information om kommande eskaderseglingar finns på kryssarklubbens hemsida och brukar läggas ut under tidig vår.

Text

Annika Sandén

Foto

Tommy Sandén